

בחול"ל ישתופפו, ולגופו של דבר זה לא יחזק, כי אין שר חוץ אחר. אמנם אני
אחזק בעניני חוץ כרה"מ - אבל לא אוכל להיות שר חוץ. לבסוף נדפן לי שהיא
מסכימה.

30.11.59, יום ב'

בארבע נפתחה הכנסת. חצי שעה לפני כך נחננה הממשלה, כי היועץ המשפטי
(וגם רוזן) הגיע למסקנה כי החוק אינו מגביל בחירה יו"ר אלא בחברות לכנסת,
אבל אינו מוסל חבר הממשלה והציע לי פורמלית להודיע בכנסת כי "בהתאם לע"ע 11
לחוק המקבר אחשור קדיש לוז שהיק החקלאות, אם כי הוא נסאר לע"ע בממשלה, והממשלה
אישרה התפטרותו. לע"ע יתנהל משרד החקלאות על ידי ראש הממשלה". להסחוני יצא
בר-יהודה בערעור - כי אין חבר יכל להתפטר, ואחריו החרה החזיק בנסוב, כי הכנסת
לא יכלה לבחור בשר ליו"ר. לאשרנו דחק הזמן ונמסך הוויכוח והממשלה אישרה ההודעה.

בארבע היתה הכנסת מלאה: חברי המועצה הזמנית, הכנסת הראשונה, השנית,
והשלישית - וכמובן אס הרביעית, ומכובדים: יהודים, ערבים וגלחים. נד מנדס
פרנס. בארבע הגיע הנשיא ואחרי הקוה פחה הכנסת בנאום קצת ארוך יותר מדי,
וביקש זקן הכנסת - ניר לנהל הישיבה. ניר נאם נאום עוד יותר ארוך, הזכיר שנית
את שוריינצק ועמד באריכות על רוקח, והשביע את החברים. חסרו 5 חברים (מאתנו)
אשכול, אפרחי, משה שרת) והציע לבחור ביו"ר.

גוברין הציע את קדיש - ולתמונה הרב בחרה בו כל הכנסת ורק 3

הקומוניסטים נמנעו. קדיש נאס גאוס קצר - וקנה עולמו, בכל אופן בלבי.

אצילות נפש גדולה השתקפה מחוץ המסוקים הקצרים הקולעים והנאים. הציע לבחר

בוועדה מסדרת, גוברין הציע שסוף ועדה אצט"ל ונבחרה מה אחד - היתה זו פתיחה

מרוספת. קדיש סגר הישיבה עד מהר באחת עשרה.

- סלחתי הבוקר מכתב לזלמן - למלאח לו שבעים שנה.

- עכשיו יש עוד לדאוג להזירחו של זיאטה. אכרחי לאבן ספה שהבטחתי לו

יקום. יהיה שר בלי חיק.

באו אצלי גיורא, יצחק וחבד. לדעה גיורא אפשר לבסור עם אה"ע וחש"צ -

אם אני אקח בידי את המו"מ.

- הבוקר דיברתי עם רוזן על כניסתם - ואמר לי כי בשחים החכנס ועדתם

המדיניות. נחקור קושי בענין קס"ח. חבדינו (לבון, בקר ונמיר) הסכימו להציע

לפרוגרסיביס נוסח זה: "אשר לאזרחים שאינם מבוססים בקופות החולים, תבטיח להם

הממשלה את השרותים של ביטוח בריאות ממלכתי ע"י קופות החולים הקיימות או ע"י

הצטרפותם לקופות חולים חדשות". רוזן שאל אם אפשר לחוסיק? "לפי בחירתם".

נמיר שאל את בקר וזה אמר לו בשם לבון שהוא מתנגד לשתי מליט אלה. - מדבר

נעלה מעל בינתי.

- בערב צלצל לי יצחק כי לבון מסכים לשני המלים, וביקשתי שיביהילו

מיד את נמיר ויבוא בוגרים עם המרוגרסיבים.

- שוב טלפן לי יצחק כי נמיר מסר לרוזן ההסכמה, אבל עכשיו חבריו לא

מסכימים ודורשים הנוסח שאני הגשתי להם. אפרתי הנוסח שלי נפסל ע"י חברי ואינו

קיים, וחכנו למעשה אינו שונה מהצעה נמיר.

[[חסוי]]

1.12.59, יום ג' (ל' חשוון)

בבוקר כנסתי חברים אחדים להתייעץ על המצב. אשכול ולבון לא באו מסעמי

בריאוח. זיאסח סמך לבו על מרכז המורים. לויין, אלוני, ^{קיסוב} וזכאי - הם כנושיה.

אלוני - ז'וליק, זכאי חצי משוגע. קיסוב חכם, אבל רשע. יש מסקי דין נגד מורים

מסיכופטים - הם לא מרשטם למטר אותם. לחברי המפלגה במרכז המורים יש לדעת

זיאסח פריבילגיות שאין לשום איש במדינה. למרכז יש רק עניין אישי. אין לו

דאגה לחינוך. משרד החינוך הוא דחליל בעיניהם, והם מסימים נגדו. הם דורשים

חוספת למורים 37 מיליון. לא יהיו אז אמצעים לחינוך. הם דרשו המורים המיכונים